2.3-0-13

รายงานสืบเนื่อง

การประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 16

และ

การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 3

"งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น"

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ร่วมกับเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

22 กรกฎาคม 2559

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

การสำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

An Investigation of English Reading Problems of 4th Year English Major Students in the Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

นทีธร นาคพรหม[1] วรางคณา ภู่ศิริภิญโญ[2] และ ศิวพร ไสโต[3]
Nateethorn Narkprom[1], Varangkana Poosiripinyo[2] and Siwaporn Saito[3]
[1]อาจารย์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
[2]ผู้ร่วมวิจัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
[3]ผู้ร่วมวิจัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 90 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ในการศึกษาปัญหาในการอ่านของนักศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างต้องทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษที่เน้นทดสอบทักษะการอ่าน 3 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และ ความเข้าใจในการอ่าน จากนั้นจำนวนนักศึกษาที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์จะถูกนำมาคำนวณ เพื่อหาระดับความสามารถในการอ่าน ข้อมูลทางสถิติที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้คือ ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านในระดับต่ำ โดยร้อยละ 91 ของนักศึกษามีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาการอ่านทั้ง 3 ด้าน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83 ทักษะที่เป็นปัญหารองลงมาคือ ความเข้าใจในการอ่านและคำศัพท์ โดยคิดเป็นร้อยละ 62 และร้อยละ 53 ตามลำดับ จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าทักษะการอ่านทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน เป็นปัญหาหลักของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4

คำสำคัญ : ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ; ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

Abstract

This study explores English reading difficulties experienced by the 4th year English major students from Faculty of Education of Phetchabun Rajabhat University during the 2015 academic year. To determine students' English reading proficiency, 90 students were purposively selected to be tested by a reading test. The test was comprised of three sections that measured the following reading

skills: grammatical structure, vocabulary, and reading comprehension. In order to determine students' reading proficiency levels, the percentage of participants who passed the test was calculated. The findings showed that reading proficiency of the participants was low in all three areas. The majority of the test-takers, accounting for 91%, failed to reach the minimum score requirement. Among the three major areas, grammatical structure was identified the most problematic area (83%) followed by reading comprehension (62%) and vocabulary (53%). The results indicated that the 4th year English major students at the Faculty of Education of Phetchabun Rajabhat University struggled with all three major areas of reading, namely, grammatical structure, vocabulary, and reading comprehension.

Keywords : English reading problems; English reading skills

บทนำ

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการเรียนเพราะเป็นทักษะที่มีบทบาทในการแสวงหาความรู้และสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต การอ่านภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญยิ่งในสังคมไทยในปัจจุบันซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ต้องอ่านหนังสือเรียน ตำรา หรือวารสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีความรู้ในสาขาวิชาของตนที่กว้างขวางและลึกซึ้ง ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยทั้งนี้เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากกว่าทักษะการฟัง การพูดและการเขียน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2532การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษทั่วโลกมากกว่าทักษะอื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพราะมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษน้อยและเมื่อจบการศึกษาออกไปแล้วไม่ได้พบปะกับชาวต่างประเทศแต่นักเรียนก็สามารถอ่านหนังสือที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้ (Lutoslawska, 1975) จากความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษดังที่กล่าวมา การให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อทักษะพื้นฐานที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และ ความเข้าใจในการอ่าน ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเรียนการสอนและตลอดจนการปรับปรุงรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะหลักด้านการอ่านภาษาอังกฤษ 3 ด้านที่เป็นปัญหา ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์และความเข้าใจในการอ่าน
2. เพื่อศึกษาทักษะด้านโครงสร้างไวยากรณ์ที่เป็นปัญหา
3. เพื่อศึกษาทักษะด้านความเข้าใจในการอ่านที่เป็นปัญหา

วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวของ

ปัญหาการอ่านด้านคำศัพท์

ผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมักประสบปัญหาเวลาพบศัพท์ยากที่ปรากฏในตำรา ได้แก่ ศัพท์เฉพาะทาง (Technical term) ศัพท์แม่กลุ่ม (Superoridinate) ศัพท์พ้องความหมาย (Synonym) ศัพท์แย้งความหมาย (Antonym) หรือศัพท์พ้องรูปที่ความหมายสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามบริบท (Polysemy) โดยศัพท์เฉพาะทาง นั้นเป็นปัญหาต่อการทำความเข้าใจของผู้เรียนเนื่องจากถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะและปรากฏแค่ในบางบริบทเท่านั้น ส่วนศัพท์แม่กลุ่มคือคำที่มีความหมายโดยกว้าง เช่น คำว่า"building" โดยอาจสื่อถึง "a house", "a school", "a factory", "a cinema", หรือ"a hotel" ก็ได้ทั้งสิ้น นัทเทิล (Nuttall, 2000) อธิบายเพิ่มว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มักเข้าใจผิดว่าศัพท์ลูกกลุ่ม (Hyponym) เหล่านี้มีความหมายเหมือนกัน ในขณะที่คำพ้องความหมาย (Synonym) ก็สามารถสร้างความสับสนได้เพราะผู้อ่านหากไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียนที่ต้องการขยายความหรือหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อน (Grave และ Ryder, 1998; Nutall, 2000) คำแย้งความหมาย คือ คำที่มีความหมายตรงกันข้ามโดยผู้เขียนมักใช้เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่มีความขัดแย้ง ศัพท์พ้องรูปที่ความหมายสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามบริบทนั้นสามารถแทรกแทรงความเข้าใจได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากผู้อ่านต้องคิดหาคำที่มีความหมายใกล้เคียงและเหมาะสมกับบริบทมากที่สุดเพียงคำเดียวจากหลายคำ

ความรู้ด้านคำศัพท์นั้นมีบทบาทอย่างยิ่งในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อความของสิ่งที่อ่าน ผู้เรียนที่รู้คำศัพท์มากจะสามารถทำความเข้าใจบทอ่านหรือหนังสือแบบเรียนที่ซับซ้อนหรือมีใช้ศัพท์เฉพาะทางได้ดีกว่าผู้เรียนที่รู้คำศัพท์น้อย (Graves และ Ryder 1994; Kinzer และ Leu, 1995)

ปัญหาการอ่านด้านโครงสร้างไวยากรณ์และความเข้าใจในการอ่าน

นักวิจัยหลายท่านเห็นตรงกันว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมักประสบปัญหาในการทำความเข้าใจบทอ่านที่เขียนด้วยประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อน เช่น ประโยคความซ้อน (Complex sentence) นอกจากนี้โครงสร้างไวยากรณ์จำพวก นามวลีซับซ้อน (Complex noun group) คำนามที่ถูกแปลงมาจากคำประเภทอื่น (Nominalization) สันธานประสาน (Coordinating conjunctions) กริยาวิเศษณ์วลี (Adverbial phrase) และ บุพบทวลี (Prepositional phrase) ก็ถือเป็นอีกปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเนื้อหาของเรื่องที่อ่านด้วยเช่นกัน ความรู้ในเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์สามารถช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัญหาด้านคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์นั้นเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อการอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องจากทั้งสององค์ความรู้นั้นมีบทบาทสำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาและบริบทของเรื่องที่อ่าน (Nutall, 2000)

ปัญหาการอ่านที่เกิดจาการเรียนการสอน

นอกจากความรู้ด้านภาษาที่จำกัดของผู้เรียนเองแล้ว งานวิจัยหลายชิ้นยังชี้ให้ถึงปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ กุสุมา เรืองพัฒนกูล และ วนิดา ตองใจ (2549) ศึกษาสภาพการสอนอ่านภาษาอังกฤษของครูผู้สอนอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษชาวไทยเน้นสอนการอ่านโดยการแปลบทอ่านแบบคำต่อคำ และขาดการฝึกฝนกลยุทธ์เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านให้กับผู้เรียน เช่น การเดาศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยโดยใช้บริบท การสังเกตคำเหมือนและคำหลัก การเดาความหมายจากองค์ประกอบย่อยภายในคำ เช่น ส่วนนำหน้าคำ (prefix) ส่วนท้ายคำ (suffix) หรือ รากศัพท์ (root) มาลินี จันทวิมล (2541) กล่าวถึงปัญหาการ

เรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษในประเทศไทยในทิศทางเดียวกันว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดกลยุทธ์และสมรรถนะในการอ่านเพราะครูไทยเน้นให้อ่านบทอ่านโดยการแปลทีละประโยค วิธีสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation) จะทำให้ผู้เรียนประสบปัญหาในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านเมื่อพบประโยคที่มีคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยและหมดแรงจูงใจในการอ่านในที่สุด (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544) ดังนั้นเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านให้กับผู้เรียน ครูผู้สอนจึงควรฝึกให้ผู้เรียนเลิกเพ่งความสนใจที่คำศัพท์ตัวใดตัวหนึ่งและหันมาทำความเข้าใจกับบทอ่านในภาพรวมแทน Nutall (2000) อีกทั้งการฝึกกลยุทธ์การอ่านโดยใช้บริบทแวดล้อม การสังเกตคำเหมือนและคำหลักก็จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาของบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น การขาดการสอดแทรกความรู้เรื่องหลักวากยสัมพันธ์หรือลำดับคำในประโยคของครูผู้สอนก็ยังทำให้ผู้เรียนพบปัญหาในการตีความและสรุปเรื่องที่อ่านเนื่องจากโครงสร้างประโยคนั้นมีบทบาทสำคัญต่อความหมายโดยรวมไม่น้อยไปกว่าคำศัพท์เช่นกัน (Kinzer และ Leu, 1995; William, 1994).

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทัศนีย์ ภูมิรัตน์ (2535) ศึกษาความสามารถในการวิเคราะห์ประเภทของข้อความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 480 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 16 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบความสามารถในการวิเคราะห์ประเภทของข้อความในการอ่านภาษาอังกฤษ จำแนกตามประเภทของข้อความ 5 ประเภทคือ ข้อความเชิงบรรยาย ข้อความเชิงรายละเอียด ข้อความเชิงเหตุผลข้อความเชิงเปรียบเทียบ และข้อความเชิงปัญหาและการแก้ไข ที่ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการวิจัยพบว่าค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการวิเคราะห์ประเภทของข้อความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำมาก และชี้เห็นการขาดทักษะการวิเคราะห์และความเข้าใจประเภทของข้อความภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

รุจี สีตะมัย (2535) ศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อันได้แก่ องค์ประกอบ 3 ด้าน คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 916 คน จากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบความสามารถด้านภาษาศาสตร์ในวิชาภาษาอังกฤษแบบปรนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีระดับความสามารถภาษาอังกฤษไม่ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ

นงลักษณ์ สุทธะ (2537) ศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านที่ให้ความรู้ในการอ่านที่ให้ความรู้ของนิสิตศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจบทอ่านที่ให้ความรู้ แบบปรนัยจำนวน 40 ข้อ โดยเน้นทดสอบทักษะการจับใจความสำคัญ การหารายละเอียด การลำดับความ การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่าง การบ่งชี้ความสัมพันธ์ของเหตุและผล และการสรุปความหรือคาดการณ์ ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านบทอ่านที่ให้ความรู้ของกลุ่มประชากรไม่ถึงเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

สมนึก ทรงศิริ (2542) ศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบการอ่านและการสัมภาษณ์รายบุคคล ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนนั้นอยู่ในระดับต่ำ โดยเป็นผลมาจากข้อจำกัดสองประการของผู้เรียนได้แก่ การขาด

ความรู้ด้านคำศัพท์ ซึ่งให้ทำไม่สามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทได้ นอกจากนี้การขาดความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ยังส่งผลให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจในการอ่าน โดยเหตุผลทั้งสองประการข้างต้นล้วนเป็นปัญหากับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 7 ทักษะ ได้แก่ การอ่านแบบข้ามเพื่อหาใจความสำคัญ การอ่านแบบจับจุด การอ่านแบบตีความหรืออนุมาน การอ่านเพื่อหาคำอ้างอิงที่ใช้แทนคำ กลุ่มคำ หรือประโยคที่ได้กล่าวมาแล้ว หรืออ้างอิงถึงสิ่งที่จะกล่าวต่อไป การอ่านเพื่อถอดความ การอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น การอ่านเพื่อวิเคราะห์เจตคติหรือความมุ่งหมายของผู้แต่ง

นงค์นาถ ชาววัง (2551) สำรวจปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1, 2, 3, และ 7 จำนวน 840 คน โดยนักเรียน 420 คน มาจากแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และนักเรียน 420 คนมาจากแผนการเรียนศิลป์-ภาษา ผลวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งสามด้านอันประกอบด้วย ด้านโครงสร้างประโยค ด้านคำศัพท์ และด้านความเข้าใจในการอ่าน อยู่ในระดับต่ำ นักเรียนส่วนใหญ่ (มากกว่า 70%) ไม่สามารถตอบข้อถูกผลการวิจัยจึงแสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีปัญหาการอ่านทั้งสามด้านนอกจากนี้ความสามารถในการอ่านทั้งสามด้านของนักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และแผนการเรียนศิลป์-ภาษา ไม่แตกต่างกัน คือ อยู่ในระดับต่ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 1 ภาคการศึกษา ตั้งแต่เดือนสิงหาคม-ธันวาคม 2558 ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาราชภัฏเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 90 คน โดยทั้งหมดทำข้อสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษแบบปรนัย (multiple-choice) จากบทอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 3 บท ออกแบบโดย สายวรุณ วงศ์สุวรรณ (2535) มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.85 เพื่อสำรวจปัญหาการอ่านหลักทางภาษา 3 ด้าน คือ คำศัพท์ จำนวน 13 ข้อ โครงสร้างไวยากรณ์ 25 ข้อ และ ความเข้าใจในการอ่าน 12 ข้อ รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ กำหนดเวลาในการทำ 2 ชั่วโมง จำนวนศึกษาที่ผ่านเกณฑ์หรือได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 50 จะถูกนำมาคำนวณเพื่อหาระดับความสามารถในการอ่าน

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์และต่ำกว่าเกณฑ์

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ผ่านเกณฑ์	ไม่ผ่านเกณฑ์
(N=90)	8	82

ผลการทดสอบความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างพบว่ามีผู้ได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์จำนวน 82 คนจากทั้งหมด 90 คน คิดเป็นร้อยละ 91.11 ส่วนผู้ผ่านเกณฑ์มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.88

ตารางที่ 2 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบด้านโครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้อง

รูปโครงสร้างไวยากรณ์	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบด้านโครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้อง *(N=90)*	ร้อยละ
1. คำนามที่สร้างมาจากคำประเภทอื่น (Nominalization)	9	10.00
2. อนุประโยคไม่อิสระ (Subordination)	9	10.00
3. ส่วนขยายอธิบายนามหลัก (Definition)	10	11.11
4. โครงสร้างแสดงความเป็นเหตุเป็นผล (Cuasal)	11	12.22
5. ส่วนขยายรูปกริยาวลี V.ing (Present participial phrase)	12	13.33
6. ส่วนขยายรูปกริยาวลี V.3 (Present participial phrase)	13	14.44
7. ประธานไร้ความหมาย (Introductory Subject)	14	15.56
8. คำพ้องความหมาย (Substitution)	14	15.56
9. โครงสร้างแสดงลำดับความคิด (Sequential order)	15	16.67
10. คำอ้างอิง (Reference)	16	17.78
11. โครงสร้างแสดงการเสริมความ (Additive)	16	17.78
12. โครงสร้างที่ละได้ (Ellipsis)	16	17.78
13. นามวลีซับซ้อน (Complex noun group)	16	17.78
14. โครงสร้างแสดงการยกตัวอย่าง (Exemplification)	18	20.00
15. โครงสร้างแสดงความขัดแย้ง (Adversative)	18	20.00
16. บุพบทวลี (Prepositional phrase)	19	21.11
17. อนุประโยคอิสระ (Coordination)	20	22.22
18. โครงสร้างแสดงแสดงการสรุปความ (Conclusion)	23	25.56
รวม	269	16.60

ผลการทดสอบความสามารถด้านโครงสร้างไวยากรณ์ ดังแสดงในตารางที่ 4 พบว่า ร้อยละ 87 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ขาดความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากอัตราส่วนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบด้านโครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องมีเพียงร้อยละ 17 นอกจากนี้ยังพบว่ากว่าร้อยละ 90 ของกลุ่มตัวอย่างไม่เข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ประเภท คำนามที่สร้างมาจากคำประเภทอื่น อนุประโยคไม่อิสระและส่วนขยายอธิบายนามหลักมากที่สุด

ตารางที่ 3 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบด้านความเข้าใจในการอ่านถูกต้อง

ความเข้าใจในการอ่าน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบด้านความเข้าใจในการถูกต้อง *(N=90)*	ร้อยละ
1. การคาดเดาเนื้อหา (Prediction)	27	30.00
2. การจับประเด็นหลัก (Main Idea)	29	32.22
3. การระบุหัวเรื่อง (Topic)	30	33.33
4. การจัดลำดับใจความตามย่อหน้า (Sequential organization)	39	43.33
5. การตีความ/สรุปความ (Inference/Implication)	44	48.89
รวม	169	37.56

ผลการทดสอบความสามารถด้านความเข้าใจในการอ่าน ดังแสดงในตารางที่ 4 พบว่า ร้อยละ 62 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ขาดความเข้าใจในการอ่าน เนื่องจากอัตราส่วนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจถูกต้องมีเพียงร้อยละ 38 นอกจากนี้ยังพบว่ากว่าร้อยละ 70 ของกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถคาดเดาเนื้อหา จับประเด็นหลักและหาหัวเรื่องของเนื้อหาที่อ่านได้

ตารางที่ 4 ร้อยละกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบด้านคำศัพท์ถูกต้อง

เดาศัพท์จากบริบท	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบด้านคำศัพท์ถูกต้อง *(N=90)*	ร้อยละ
1. ceased	32	35.56
2. must	35	38.89
3. accessibility	36	40.00
4. void	38	42.22
5. burden	39	43.33
6. dormant	41	45.56
7. eliminating	41	45.56
8. accumulation	42	46.67
9. Progenitors	43	47.78
10. vintage	44	48.89

เดาศัพท์จากบริบท	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบด้านคำศัพท์ถูกต้อง *(N=90)*	ร้อยละ
11. abandoned	47	52.22
12. optimum	52	57.78
13. deposited	55	61.11
รวม	545	46.58

ผลการทดสอบความสามารถด้านคำศัพท์ ดังแสดงในตารางที่ 4 พบว่า ร้อยละ 53 ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ขาดทักษะการเดาศัพท์จากบริบท เนื่องจากโดยอัตราส่วนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบด้านคำศัพท์ถูกต้องมีเพียงร้อยละ 47 นอกจากนี้ยังพบว่ากว่าร้อยละ 60 ของกลุ่มตัวอย่างไม่สามารถเดาความหมายของคำศัพท์เช่น "ceased" "must" "accessibility" "viod" และ "burden" จากบริบทได้

สรุปและวิจารณ์ผล

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่านักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ สืบเนื่องมาจากการขาดความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ ความเข้าใจในการอ่านรวมถึงคำศัพท์ ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจี สีตะมัย (2535) ที่พบว่านักเรียนไทยขาดความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ ส่งผลให้ความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ปัญหาด้านความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงลักษณ์ สุทธะ (2537) ซึ่งพบว่าระดับความเข้าใจในการอ่านของนิสิตศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอน ภาควิชาการศึกษา อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สืบเนื่องจากการขาดทักษะการจับประเด็นหลัก การระบุหัวเรื่อง การคาดเดาเนื้อหา การลำดับความ การตีความหรือสรุปความ

ปัญหาการอ่านของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่พบในการวิจัยครั้งนี้อาจสะท้อนถึงปัญหาของการสอนเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เช่น การที่เจ้าของรายวิชาขาดการแนะนำหรือฝึกฝนกลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน เช่น การใช้บริบทแวดล้อม (context clues) คำเหมือน (synonyms) หรือคำหลัก (key words) เพื่อช่วยเดาความหมายคำศัพท์ และการสอดแทรกความรู้ด้านภาษาศาสตร์เรื่ององค์ประกอบย่อยในคำ (morphology) เช่น องค์ประกอบหน้าคำ (prefix) องค์ประกอบท้ายคำ (suffix) หรือ รากศัพท์ (root) เป็นต้น

นอกจากนี้การใช้วิธีสอนแบบเน้นไวยากรณ์และการแปล (Grammar Translation Method) ก็อาจส่งผลต่อระดับผลสัมฤทธิ์การอ่านของผู้เรียนเช่นกัน มาลินี จันทวิมล (2541) กล่าวถึงการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจในประเทศไทยว่านักเรียนขาดกลยุทธ์การอ่าน เพราะผู้สอนมักให้ผู้เรียนแปลบทอ่านแบบคำต่อคำ หรือทีละประโยค มากกว่าการให้

อ่านเพื่อหาความหมายและความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ ในบทอ่าน ผู้เรียนจึงไม่ได้รับการพัฒนาในเรื่องกระบวนการคิด สรุปความเรื่องที่อ่านไม่ได้ครบถ้วนหรือไม่ตรงกับเนื้อเรื่อง ซึ่งจะมีผลต่อการสร้างเจตคติทางด้านลบของผู้อ่านเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่เข้าใจ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544) ดังนั้นในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จึงควรเน้นทักษะอ่านในด้านต่างๆให้มากขึ้น เช่น การเดาศัพท์จากบริบท เนื่องจากบริบทจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าบทอ่านในภาพรวมได้ดีกว่าการแปลแบบคำต่อคำ (Nutall, 2000) เช่นเดียวกับความรู้เรื่องคำเหมือนและคำหลัก (Rubin, 1993)

นอกจากนี้รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ควรเน้นเสริมความรู้ด้านคำศัพท์ให้กับผู้เรียนมากขึ้น เช่น การใช้หนังสือแบบเรียนที่มีเนื้อหาหลากหลายและสอนคำศัพท์เฉพาะทาง (Graves และ Ryder 1994; Kinzer และ Leu, 1995) ในด้านโครงสร้างไวยกรณ์ ผู้สอนสามารถสอดแทรกเนื้อหน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำ วลี เช่นเดียวกับโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษในลักษณะต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียน จับใจความสำคัญ ตีความ หรือสรุปความจากบทอ่านได้ดียิ่งขึ้น (Kinzer และ Leu, 1995; William, 1994).

สำหรับการวิจัยในอนาคต ผู้วิจัยสามารถใช้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาจากสาขาวิชาอื่นๆ หรือเพิ่มแบบสอบถามเพื่อสำรวจปัญหาของผู้เรียนหรือวิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาปัญหาด้านวิธีการสอนซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและนำมาพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กุสุมา เรืองพัฒนกูล และ วนิดา ตองใจ. (2549). **การศึกษาสภาพการสอนอ่านภาษาอังกฤษของครูผู้สอนอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ทัศนีย์ ภูมิรัตน์. (2535). **การศึกษาความสามารถในการวิเคราะห์ประเภทของข้อความในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงค์นาถ ชาววัง. (2551). **การสำรวจปญหาการอานภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยชั้นมัธยมศึกษาปที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 1, 2, 3, และ 7**. วิทยานิพนธปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นงลักษณ์ สุทธะ. (2537). **การสำรวจความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านบทอ่านที่ให้ความรู้ของนิสิตศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.** วิทยานิพนธปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รุจี สีตะมัย. (2535). **ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา**. วิทยานิพนธปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมนึก ทรงศิริ. (2542). **กรณีศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). **เทคนิควิจัยด้านการอ่าน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). **การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สายวรุณ วงศ์สุวรรณ. (2535). **การวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย**. วิทยานิพนธปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาภาษาศาสตร์. สถาบันวิจัยและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.

Chandavimol, M. (1998). **Reading Comprehension : An Active Engagement or a Passive Experience ?.** PASAA 28 (December 1998) : 31 - 41.

Graves, M. F., & Ryder, R. J. (1998). **Reading and learning in content areas**. New York: Macmillan College Publishing Company.

Kinzer, C. K., & Lue, D. J. (1995). **Effective reading instruction**. New Jersey: Merrill.

Lutoslawska, J. (1975). **Reading Technical English in The Art of TESOL, Part II**. Washington: English Teaching Forum.

Nuttall, C. (2000). **Teaching reading skills in a foreign language**. Oxford: Macmillan Publishers Limited.

Rubin, D. (1993) **A practical Approach to teaching Reading**. 2nd ed. Massachusetts: Allyn and Bacon.

William, Eddles. (1994). **Reading in the Language Classroom**. 8th ed. London: Macmillan.